

Grund af Børneflokkens stadige Forøgelse, tappert modstod sin Mors mange Forsøg paa at friste hende tilbage til det forrige Kaperliv.

I Huset, hvor Ægtefolkene nu boede, var de en Fabel for de mange andre fattige Beboere paa Grund af deres forelskede Væsen. Hver Morgen, naar Manden gik til sin Plads hos en Porcellænshandler i Istedgade, hvor han var Formiddagsbud, fulgte Konen ham ud paa Trappegangen i sin Nattrøje, og her blev hun staaende, bøjet over Rækværket, for at nikke til ham under Nedstigningen og besvare de Fingerkys, han sendte op til hende fra hver Afsats. Var der maaske heri nogen professionel Vane fra hendes galante Pighedage, saa tænkte hun dog ikke over det. Hun fulgte kun sit taknemlige Hjertes Tilskyndelse overfor den Mand, der havde trukket hende op af Skarnet og givet hendes Børn en anstændig Mor.

De kostbare Fingerringe, Silkeskørterne, Struds-fjerene og de højhælede Parisersko var forlængst gaaet til Marskandiseren, og hun havde sagt Farvel til alle disse Herligheder uden et Suk. Men sin Natur kunde hun ikke omskabe. Saalænge hun havde noget at sælge, eller blot hun kunde skaffe sig Kredit hos Kvarterets Handlende, diskede hun op med en Overflod af Spisevarer, og naar Manden kom hjem med sin Ugeløn, kunde der skyde en Rest